

«Скажи мені правду, мій добрий козаче...» (1941)

Афанасьєв-Чужбинський Олександр Степанович

* * *

Скажи мені правду, мій добрий козаче,
Що діяти серцю, коли заболить?
Як серце застогне і гірко заплаче,
Як дуже без щастя воно защемить:

Як горе, мов терен, всю душу проколе,
Коли одцуралось тебе уже все
І ти, як сухеє перекотиполе,
Не знаєш, куди тебе вітер несе?

— Е, ні! — кажеш мовчки. — Скосивши билину,
Хоч рано і вечір водою полий, —
Не зазеленіє; кохай сиротину,
А матері й батька не бачити їй!

Отак і у світі: хто рано почує,
Як серце застогне, як серце зітхне,
Той рано й заплаче, а доля шуткує:
Поманить, поманить та й геть полине.

1941

Джерело: Найкращі пісні України. — К.: Майдан, 1992.

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/afanasiev_chuzhbynskyi_oleksandr_stepanovych/skazhy_menipravdu_mii_dobryi_kozache